

Зі святом твоїм, український фермере!

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР

17 червня 2020 року • № 15 (146)

ПРИДНІПРОВ'Я

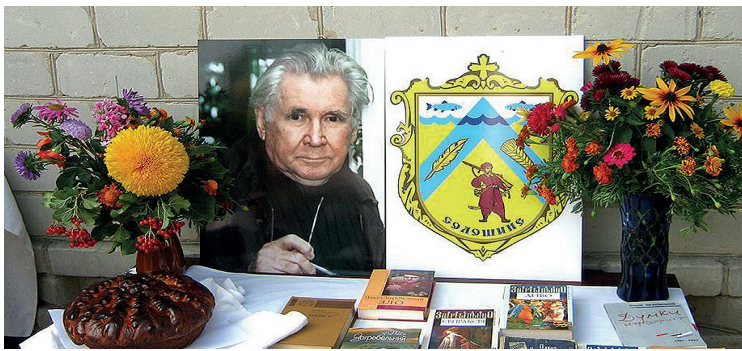
Шановні колеги, друзі, побратими!

Уже традиційно у червні аграрії святкують День фермера! Тепер офіційно. Як відомо, уряд підтримав відповідний Указ шостого Президента України.

Фермер - не життєве покликання, це ваша нелегка ноша - не просто робота на землі, а, спосіб життя, колосальна напруга сил і повна самовіддача. У фермерстві втілюються кращі риси господарювання - працьовитість, стійкість, природна кмітливість і завзятість, активна громадянська позиція, соціальна відповідальність і патріотизм.

Своєю працею ви не лише розвиваєте сільську економіку, але і створюєте нові робочі місця, підтримуєте традиції і культуру всього придніпровського краю. Велика Вам вдячність за вашу невтомну працю. Плекаю надію, що ви як ніколи раніше будете згуртованими перед викликами часу, а наша фермерська асоціація дедалі поповнюватиметься. Зі святом твоїм, ФЕРМЕРЕ!

З повагою голова асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області
Анатолій Гайворонський.

СОЛОШИНЕ, що у Кобеляцькому районі сусідньої Полтавщини, відоме читаючій Україні як село, де народився та виріс Павло Загребельний. Письменник-енциклопедист, історик, визначна постать у когорті геніїв слов'янської культури. Його Солошине доля ніколи не балувала, навіть за часів радянських. Місцеве господарство тоді перебувало нижче рівня середнячка, особливих благ для земляків Павла Архиповича не надбало. Що вже казати про часи суворіші, роки дев'яності, коли сільське господарство України почало стрімко розвалюватися, а премудрі теоретики принесли тодішньому президенту проект реформ аграрної галузі. Ніхто не знав, що далі, перед кожним примарою постала перспектива покладатися лише на себе. Але згодом у Солошині з'явився «Шанс»... Напередодні Дня фермера розповімо про те, як молоді солошинці взялися розвивати свою нелегку справу на цій землі - малій батьківщині видатного класика української літератури...

стор. 8

У ДЕНЬ ГЕРОЇВ УЧИЛИСЯ РАТНОЇ СПРАВИ

Сила захисту

Це свято в Україні відзначається 23 травня. А запроваджене на честь борців за волю України усіх часів - Русі, козаків Гетьманської Доби, гайдамаків, опришків, січових стрільців, вояків Армії УНР, ОУН - УПА, героїв Небесної сотні та сучасної російсько-української війни. Саме у травні полягли відомі провідники українського народу Микола Міхновський, Симон Петлюра, Євген Коновалець. І якраз 23 травня, у свято незборимості української нації, неподалік Спаського Новомосковського району відбулися навчання Фермерської Самооборони Дніпропетровської області і «Самозахисту підприємців», двох споріднених боротьбою за верховенство права об'єднань хліборобів і бізнесменів. Для протидії злочинності вони наполегливо опановували непросту ратну науку в польових умовах.

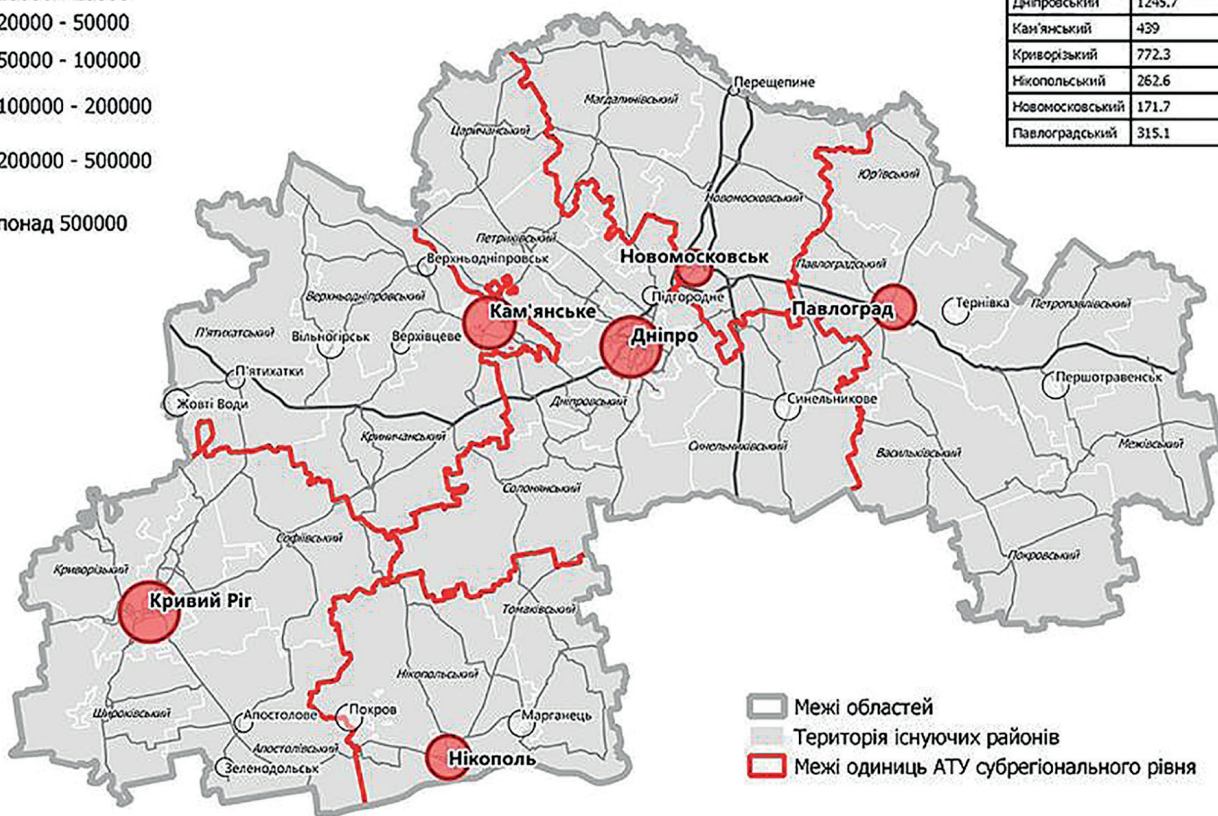
Продовження - стор.4,5

Новий поділ на райони

Децентралізація.dp.ua

населення міст (тис. осіб):

- до 10000
- 10000 - 20000
- 20000 - 50000
- 50000 - 100000
- 100000 - 200000
- 200000 - 500000
- понад 500000

Назва району	Населення (тис. осіб)
Дніпровський	1245,7
Кам'янський	439
Криворізький	772,3
Нікопольський	262,6
Новомосковський	171,7
Павлоградський	315,1

Міністерство розвитку громад і територій направило на погодження до центральних органів виконавчої влади, облдержадміністрації та асоціації органів місцевого самоврядування проект формату майбутніх укрупнених районів. Рекомендації визначають мінімальну чисельність населення в районі 150 000 жителів. У відомстві додали, що в плані після узгоджень і обговорень на рівні уряду, напевно, з'являться зміни. «Ще внесуть пропозиції, які будуть обов'язково розглянуті і, якщо вони не будуть суперечити критерію, яким повинні відповідати майбутні райони, їх врахують», - сказав заступник міністра розвитку громад і територій В'ячеслав Негода. Необхідність зміни районного поділу, на думку уряду, виникла через диспропорції параметрів існуючих районів. Для порівняння, найменший район в Україні за кількістю населення - Поліський Київської області, в якому проживає 5 622 людини. А найбільший - Харківський з населенням 182 100. Всього в Україні 490 районів. З проведенням реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади 26 районів виявилися повністю покриті об'єднаними територіальними громадами (ОТГ), до яких у рамках децентралізації перейшли майже всі повноваження райдержадміністрацій та районних рад. Послуги, які раніше громадяни отримували в райцентрах, після реформи будуть надаватися на рівні громад. У той же час, як писав сайт «Страна. ua», на місцях постійно йдуть акції протесту, позаяк люди незадоволені новим адміністративним поділом і вважають його дискримінаційним. У більшості регіонів зменшиться кількість районів в 3-5 разів. Публікуємо карту-проект можливого поділу нашої області.

Шляхи Господні воістину несповідимі. Особливо у непередбачуваній практиці нашої нинішньої незалежної України. Ось у травні ще 2012 року з благословіння тодішнього голови Дніпропетровської облради Євгена Удода тут створили Комунальне підприємство «Регіональний стабілізаційний фонд». Аби він якомога швидше брав позички під заставу таких будівель та об'єктів, як Академічний театр опери та балету, Національний історичний музей ім. Дмитра Яворницького, обласна клінічна лікарня ім. Мечникова та навіть й обласна дитяча лікарня, та з настанням жнив мерщій закуповував продовольче зерно. Для забезпечення ним зернопереробних і хлібопекарських підприємств регіону. Привід не ловити гав малювався більш ніж актуальним. Позаяк, як пояснював Удод, «в області очікується неврожай, загинуло 37% озимих, і валовий збір прогнозується на 17 відсотків меншим від минулорічного». Отож щоб не залишити Дніпропетровщину без хліба, обласна рада й взялася тоді ніби попередити небажану загрозу. Хіба міг народ не зрозуміти та не підтримати чи бодай не схвалити таке благородне починання?

Микола НЕЧИПОРЕНКО

АСЕРЕД ЛІТА і зчинився перший скандал з «Регіональним стабілізаційним фондом». Мало того, що до всіх без жодних винятків аграрних товариств, фірм, підприємств та господарств, включаючи і фермерські, довели план «поставок» збіжжя у фонд. Не всі ж бо вирощували пшеницю, та на це одначе не зважали. Здавати мали всі «відповідно до площ земель, які вони обробляли». Себто немає свого зерна – купуйте. А, по-друге, за скільки купите чи яка у вас власна собівартість – це байдуже. Фонд забирав ледве не вдвічі дешевше від ринкової на той час ціни. Ви ж розумієте – старався для земляків якомога більше придбати! Хоч аграрії уже тоді такої політики не зрозуміли. Це що, новітня продрозкладка? Віддавай за безцінь кров з носа – і баста? Ніякі заперечення не приймалися. Обурення сягнуло масштабів обласного протесту. На прикладі Нікопольського району про це писали і «Сільські вісті» - див. статтю «Занесли район на «Чорну дошку?» в номері від 20 липня 2012 року. Одначе зламати продрозкладку з примусових хлібозаготівель не вдалося.

Зате ближче до осені розбушувався новий скандал: з'ясувалося, аферу свою «Регіональний стабілізаційний фонд» затіяв ще й зі злим умислом. І цей умисел задумали та здійснили в першу чергу тодішній голова ОДА Олександр Вілкул і його заступник з агропромислового комплексу Вадим Нестеренко, котрі «несподівано» вирішили, що ніяких додаткових припасів хліба область не потребує, а тому під примусом скуплене у аграріїв збіжжя можна продати ну дуже вигідно, і кінці у воду. Що й було зроблено. З цього приводу відкривали навіть кримінальне провадження, яке, втім, благополучно похоронили. Сам же хвацький фонд так безславно зник, що, здавалося, наче його ніколи й не було та і бути не могло. Сама його назва надовго зникла з ужитку, тому багато хто сприймав, що фонд «стабілізації цінохось приватних доходів» наказав довго жити. О, не так то насправді, як виявилось, було.

Фонд однак не відразу й «помітили», коли раптом чотири роки тому, у лютому 2016, КП «Регіональний стабілізаційний фонд» змінює директора та назву і ні з того, ні з сього переєструється... в КП

«Дніпроприродресурс». З кардинально іншими і видами діяльності. Відтоді КП займається розробкою гравійних і піщаних кар'єрів та видобутком глини і каоліну. Чому метаморфоза сталася – спробуєте вгадати? Лиш недавно, після того, як вимушений був тікати у відставку недавній голова облради-порошенківець Гліб Пригунов, стала відома глибоко прихована «таємниця». Аби у грудні 2015 року йому вистачило голосів обертися головою облради, довелося заручитися голосами депутатів фракції однієї «ключової» у тій «грі» політичної сили. В обмін за «любезність» яка зажадала собі... комунальне підприємство. Гліб Сергійович іншого варіанту не знайшов, як запропонувати підібрати запламований та скомпрометований, схований на глибоке дно скандальний «Регіональний стабілізаційний фонд». За принципом, певно, яке їхало, таке й здибало – то туди йому й дорога. Отака прелюдія нашої історії.

АСАМА ІСТОРІЯ надто і не забарилася. Хлопці, небезкорисно надавши «послугу» Пригунову, часу не втрачали. Адже випросили собі КП як дійну корову. Про це широка громадськість області дізналася з сенсаційної новини: Єлизаветівська сільрада Петриківського району подала позов до суду на... Дніпропетровську облраду. У зв'язку з тим, що у березні 2017 року остання рішенням за №183-8-V11 передала і прийняла «земельну ділянку державної власності площею 14.5 га» (розташовану, як не важко здогадатися, на території Єлизаветівської сільської ради, ще точніше під боком її центральної садиби) «з державної до спільної власності територіальних громад сіл, селищ та міст Дніпропетровської області». Не повідомивши і не попередивши про це саму сільраду, в межах якої чимала ділянка, повторюємо, була державною, а стала комунальною. Більше того, без участі і згоди сільради-громади, котрій вказана ділянка відтепер також належала на правах спільної власності, дозволила постійно користуватися нею ще і якомусь... КП «Дніпроприродресурс». На чолі з паном Борисом Греш-

них, якого тут ніхто досі ніколи і в очі не бачив. Зате уже серед літа того ж 2017-го на околиці Єлизаветівки з'явилася армада потужної техніки, яка заходилася видобувати тут ніби як для промислово-будівельних цілей пісок. Гуділа й скреготіла металом землерийна техніка, і так, що піщана курява піднімалася стовпом – отож видобуток не лише заглушав усіх довкіл, але й запорошував очі тутешньому народу. Хоч головна біда дала про себе знати через кілька місяців, коли у колодязях мешканців села почала катастрофічно пропадати питна вода. І коли «піщані кроти», як відразу єлизаветівці нарекли розробників піщаних кар'єрів, почали загрожувати і тутешньому унікальному Блакитному озеру – перлині і гордості мало не усієї області. Також і річці Оріль, котра досі ще вважається найчистішою в Україні і має створити навколо себе Національний природничо-заповідник-парк.

Тепер же тут треба знати, що в Єлизаветівці народ живе зубастий, якому пальців у рот не клади. І який здатний на рішучі вчинки, коли терпець у нього обривається, а нахабне ставлення зі сторони однак не припиняється. В усякому випадку депутати Єлизаветівської сільської ради у червні 2018 року зібралися на сесію і дружно ухвалили рішення «про відмову в погодженні надання КП «Дніпроприродресурс» дозволу на користування надрами» з метою ніби як «геологічного вивчення пісків Сотницької ділянки на території сільської ради, а також про заборону КП використовувати земельну ділянку площею 14.5 га з цільовим призначенням землі транспорту для геологічного вивчення пісків». Що фактично видобуток пісків замінили їх «геологічним вивченням», так це зовсім не випадково. І не вигадка депутатів. Справа у тім, що директор КП пан Борис Грешних ще до сесії сільради нутром відчув, як запахло смаленим, і вперше миттю прибув у село. І повідав депутатам гарну казочку про те, наче поки що про видобуток мови не йде. Поки що, навпаки, наче «пісок доводиться виймати і відвозити на звалища, оскільки він поганої якості». Зате коли вдасться знайти бездоганий,

то на Єлизаветівку очікує блискуче майбутнє. Його видобуток тут озолотить всіх! А не лише, отож, ділків КП «Дніпроприродресурс». Хіба ви не знаєте, що є піски, котрі багаті на вміст у них золота?

Пам'ятаєте, як в «Дванадцяти стільцях» Остап Бендер, який добу rischi в роті не мав і був голодний, як собака, вішав локшу на вуха жителям провінційних Васюків, наче їхні Васюки стануть Великими Васюками і центром міжнародних шахових турнірів за участю гросмейстерів усього світу? Казав, що навіть аеропорт у Васюках з'явиться з відправленнями поштових літаків та дирижаблів у всі кінці планети, включаючи Лос-Анжелос і Мельбурн! Пан Грешних, розмаху якого явно встромляти палиці в колеса депутати якоїсь неслухняної сільради, трохи скромніший, однак майже аналогічно гарантував, ніби ще трохи треба потерпіти, і Єлизаветівка стане мало не столицею піщаних кар'єрів – може, що й Єлизаветогоградом. Він так і закликав депутатів на перший раз проголосувати тільки за «спецдозвіл на користування надрами з метою геологічного вивчення пісків» - а там потім, як сліпий казав, буде видно. Та не подумав гарненько, що якраз перспектива потрапити в становище жителів столиці піщаних кар'єрів єлизаветівців і не влаштовує. Депутати пальцем біля лоба навіть покрутили. Так-так, це правда – самі про це нам повідали. Але зауважили, що зі словами «Ми тут від вас же не дурніші» - розуміємо, «чим це все насправді скінчиться», мовляв. Піщаною пустелею там, де ще зберігається мальовниче довкілля, описане колись пером Олеся Гончара у новелі «Чари-Комиші».

О, який і переполох, і гвалт зчинилися, коли зламати впертих депутатів Єлизаветівської сільради не вдалося. Забігаючи наперед, скажемо, що зовсім не випадково КП «Дніпроприродресурс» затрясся як в лихоманці. Справа у тім, що, не чекаючи згоди єлизаветівців, навіть не збираючись її просити та й не думаючи, що доведеться просити, оскільки ні на крихту не сумнівалися, наче рішення «вищестоячої» обласної ради досить, на підготовку і сам добуток – на оте ніби вивезення

неякісного піску на невстановлені відвали – комунальне підприємство за принципом поперед батька в пекло встигло витратити немало-небагато – 23 мільйони гривень. Наскільки ми зрозуміли, бюджетних. Тепер «в разі чого» доведеться звітувати, навіщо, «не знаючи броду, полізли у воду» - і зарили у піщані надра такі кошти!?

Враховуючи все це і все інше, пов'язане також з власними намірами, ватажки КП «Дніпроприродресурс» зі свого боку й поготів не збиралися руки складати та здаватися на милість «противній стороні». З їх подачі передусім було нав'язано дискусію, чиє рішення дійсно вище і має більшу юридичну силу – обласної ради від 24 березня ще 2017 року про передачу земельної ділянки з державної власності у комунальну і відразу передачу її у користування комунальному підприємству чи Єлизаветівській сільраді від 26 червня 2018-го про відмову в погодженні КП дозволу використовувати надра зокрема і «спірну» земельну ділянку площею 14.5 га загалом? От якої думки ви – істина на боці самовпевненої обласної ради чи бунтівливої маленької сільської?

ЩОБ ЦЕ ЗЯСУВАТИ, сільській раді довелося позиватися до обласної. Уявляєте, хто зійшовся на ринзі? Явно сторони «різних вагових категорій». То ще за свіжими слідами спершу суд першої інстанції, а потім суди і апеляційної та касаційної розбиралися у цій «тонкій» справі. І останній, касаційний, став на бік сільської ради. Позаяк без її згоди чинне в Україні законодавство нині ніяк не дозволяє подібне самоуправство будь-якої вищої інстанції – нехай навіть то буде Кабмін або й теперішній Офіс Президента України. Як було врешті записано в остаточному судовому рішенні майже два роки тому, «погодження місцевими радами надання надр у користування встановлено законодавством про надання спеціальних дозволів на користування надрами і є обов'язковою умовою видачі спеціальних дозволів» - крапка!

стр. 3

Чим глибше ховаєш голову в пісок, тим беззахисніша твоя задниця *Невідомий автор*

Продовження. Початок стор.2

ОТОЖ, ВИХОДИТЬ, цією крапкою були розставлені усі й інші крапки у даній історії? За великим рахунком так, але тільки не для КП «Дніпроприродресурс». Тим паче. після того, як це КП фактично вдалося до «витонченого фінту» обійти-обіграти Єлизаветівську сільську раду. Про що згодом у Висновках Казенного підприємства «Південукргеологія» на геологічні матеріали, які на замовлення «Дніпроприродресурс» були підготовлені ТОВ «ГЕОПОРФ» з Києва і зводилися до ніби практичної відсутності впливу майбутнього видобутку пісків у межах ділянки «Дніпроприродресурс» на гідрогеологічні умови прилеглої території, чорним по білому було записано, що (цитуємо дослівно) «з чим пов'язана і ким реалізована помилка, якщо не афера, з підміною інформації про Сотницьку ділянку пісків на земельну ділянку КП «Дніпроприродресурс», не є питанням геологічного профілю і у даному Висновку не розглядається». Отож делікатно натякнули, що цей факт швидше в компетенції правоохоронних органів. Бо що утнуло злополучне КП? Замовляючи явно на свою користь оцінку впливу своєї планової діяльності з розробки пісків на довкілля, видало Сотницьку їх ділянку за... прилеглу територію до земельної ділянки, яку отримало у користування від облради. Наче це дві різні ділянки. Зі свого боку виконавець замовлення ТОВ «ГЕОПОРФ» зважалося на фальш – у Висновках «Південукргеологія» написано, що на «методично невірне обґрунтування». Оскільки послалося на гідродинамічні параметри, які ніколи і ніким насправді не досліджувалися «на ділянці планової діяльності «Дніпроприродресурс».

Однак останній, отримавши Звіт про те, ніби ніякої шкоди не завдасть «навколишньому середовищу в межах с. Єлизаветівка і водоохоронних зон та прибережних захисних смуг річки Оріль і Блакитного озера, а також ставків і каналів відведення ПАТ «Петриківський рибгосп», аж бігом помчав у столицю просити дозволу на свою планову діяльність на давно ввіреній йому, мовляв, території. Давайте, і якомога

швидше! Одне діло, що нетерпиться, аж руки уже сверблять, «проводити геологорозвідку», а друге, що з вини якоїсь сільради змарновано занадто багато часу. Скільки можна зважати на забаганку впертих сільських депутатів?

Та дякувати Богу, Державна служба геології та надр України пригасила запал комунального підприємства з Дніпропетровщини. Знову з тих міркувань, що «без громадських слухань і позитивного рішення сесії місцевої ради» ніяк не обійтись. Але не тільки з цієї причини. У Державній службі звернули увагу й на трохи «дивну» заявку «про видачу спецдозволу на користування надрами». Вона зосереджується на проханні «дозволу вивчення пісків-корисних копалин місцевого значення», і лише потім «для вирішення питання про їх подальший видобуток». Гадаєте, випадково отак хитромудро чи з напушенням туману «закручено» прохання? Ні, звичайно. Швидше, щоб забити «баки». Оскільки треба прямо, чітко і ясно зазначати, що «геологорозвідка здійснюватиметься з метою розробки піщаних надр на вказаній території». Навіщо виляти хвостом, коли «або буде добуток, або його не буде» - це ще ніби вилами і по піску писано. А навіщо, зрештою, город городити, займатися розвідкою родовища, якщо не відомо, розроблятиметься воно чи ні? Щось тут не так – зробили свій висновок у Держслужбі з геології та надр і завернули прохан-

ня дніпровського КП назад без задоволення. Ще і поставили кілька не зовсім зручних і приємних запитань, як ви зрозуміли. Вважайте, посадили, як жартували у Єлизаветівці, не в Блакитне озеро чи річку Оріль, а в калюжу.

Однак, уявіть собі, не «заспокоїли» і не приборкали цим очільників КП «Дніпроприродресурс» - навпаки, розгнівали їх ще дужче. Що називається, «вивели з себе». З тих пір і по ці КП судиться з Єлизаветівською сільрадою. Суть його позову – визнати протиправним і відмінити рішення депутатів, яким вони відмовили комунальному підприємству облради розгортати видобуток піску на їхній території. Бо і вдруге, і втретє – у квітні та травні 2018 року – «Дніпроприродресурс» оббивав пороги Державної служби з геології у Києві, а служба, немов навмисне драткуючи, тепер пересилала заявку дніпровців у... Єлизаветівку : що скажете з цього приводу ви, шановні сільські депутати? Як могли терпіти таке «знуцання» ватажки загнаного в глухий кут комунального підприємства? Отож! Особливо враховуючи, що уже давно бачили і уявляли себе успішними бізнесменами «піщаних надр».

Це не припущення наше. У своєму позові вони самі, уже не кричачись, написали, що «відмова сільської ради порушує права та інтереси позивача, оскільки створює перешкоди для здійснення його господарської діяльності і виконання статутних завдань та наданих

доручень». І далі: «Внаслідок відмови в погодженні видачі спеціального дозволу позивач не може його отримати, щоб вивчити родовище пісків для їх надалі видобутку». А існує, мовляв, «нагальна необхідність дослідження пісків зазначеної земельної ділянки на предмет їх придатності у будівництві автомобільних шляхів та можливості і доцільності промислового видобутку».

Так-от, наразі хроніка наступна: ще у квітні минулого року Єлизаветівка вперше торжествувала. Бо ж Дніпропетровський окружний адміністративний суд не задовольнив позов КП «Дніпроприродресурс», а став на бік сільради та її громади. Це була перемога, яку дійсно святкувало не тільки село, а також і жителі навколишніх приорільських населених пунктів. Усі тут природолюби та патріоти свого напрочуд мальовничого і благодатного краю. Тим паче, що у листопаді торік і Третій апеляційний адміністративний суд також погодився з рішенням окружного – відхилив апеляційну скаргу КП. Не погодилося з цим, як не важко згодатися, лише комунальне підприємство. І як стало відомо, наприкінці січня уже цього року Касаційний адміністративний суд Верховного суду України прийняв скаргу КП «Дніпроприродресурс» - зрозуміло, на рішення обох дніпро-

петровських судів, які його не влаштували, - і відкрив за нею касаційне провадження. Виходить, далі буде – судове фактично уже переслідування непокірної сільської ради триває?

Хоч самі сільські депутати кажуть, що це триває їх випробування на силу волі та міцність, а українське правосуддя на верховенство справедливості і законів. Але знаєте, що видно тут зараз наскрізь? Оптимізм сільських людей. Це для наших нинішніх реалій щось на рівні винятку, але у Єлизаветівці уже ні на йоту не сумніваються, що перемога буде за ними. Як хочеться вірити селянам, яких бодай на даний момент не вдалося здолати дійсно «кротам піщаних надр»!

Р.С. Піщаний промисел на Дніпропетровщині сягнув масштабів епідемії, на яку табу-«карантин» не оголошується. Приміром, тутешній річковий порт, який нині є філіалом ПАТ «СК «Укррічфлот», налагодив видобуток піску в районі м. Верхньодніпровська у лівому крилі акваторії Кам'янського водосховища на Дніпрі. Про це детальніше можна дізнатися з кримінального провадження, порушеного слідчим управлінням Національної поліції в області за ч.2 ст.364 КК України. З тієї причини, що видобуток у даному випадку здійснювався без належного оформлення прав користуватися надрами водоймища, а значить, що і без орендної плати за їх експлуатацію та сплати податків за виробничу діяльність. Причому, безкарно займався порт цим незаконним і прихованим «бізнесом» ще з 2009 р., що далеко не випадково залишалося не поміченим ні грізними органами правопорядку, ні очільниками та чиновниками органів державної влади і місцевого самоврядування. Адже до спустошення піщаних надр причетний перш за все відомий мільярдер Костянтин Григорішин, який контролює ПАТ «Укррічфлот», а також одна з кіпрських офшорних компаній, котра належить Юлії Львовчкіній – сестрі ще недавно глави Адміністрації попереднього Президента Сергія Львовчкіна.

М.Н.

Про ситуацію на ринку міндобрив

Як відомо, біля Кабміну сільгоспвиробники вимагали не приймати запропоноване Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України рішення про введення квот на імпорту мінеральних азотних добрив. Представники аграрних асоціацій передали звернення до Володимира Зеленського, в якому попросили президента: взяти ситуацію під свій особистий контроль, забезпечити об'єктивний і неупереджений розгляд питання стосовно обґрунтованості та доцільності введення квот на імпорту мінеральних добрив, послити роботу всіх державних органів щодо виконання рішення АМКУ про демонаполізацію хімічної галузі шляхом примусового поділу групи компанії OstChem. Мітингувальники прийшли до Офісу Президента України. Вимоги незмінні - Ні, квотам! Аграріам — доступні добрива! Аграрії закликали президента не допустити монополізації ринку міндобрив! «Сьогодні ми продаємо своє збіжжя за ринковими цінами, конкуруємо з усім світом. Ми не проти вітчизняного виробника добрив, ми всі протівестували в свій бізнес, в техніку, технологію і конкуруємо. Тому, я вважаю, що сьогодні треба ліквідувати монополію на

ринку добрив в Україні. На сьогодні я купив 60% добрив іноземного виробництва, тому що вони більш якісні. Я готовий купувати вітчизняне добриво, якщо воно буде відповідної якості, а не переплачувати незрозуміло за що», — наголосив член правління Всеукраїнської аграрної ради Олег Левінський. «Що ж відбувається сьогодні? Володимир Зеленський, коли йшов на вибори, казав, що він боротиметься з олігархами. І що? Сьогодні в нас діє монополія на світло. Кому ми платимо за електроенергію? Олігархам, які продають її за кордон дешевше, ніж продають українцям. Кому ми платимо за газ? Олігархам. Кому платитимемо за добрива? Олігархам. Сьогодні олігархи експортують добрива дешевше, ніж продають всередині країни. Але цього мало! Мало заробляти 50% маржі! Потрібно їм більше! А представники олігархів заявляють, що нам треба вберегти власну хімічну промисловість. Мовляв, затяжний пояс, ми піднімемо ціни, а потім будемо реконструювати заводи, які прибуткові і монополізовані однією людиною. І обидві людини, які стоять за всім цим, сьогодні навіть не в Україні і не факт, що вони колись сходи повернуться, але продовжують тягнути з нас гроші.

Тому, я вважаю, що ми зробили перший крок, яким ми не виступаємо проти президента, а навпаки — даємо підтримку, щоб він почув і побачив нас сьогодні. Ми сходи прийшли не для того, щоб відстоювати власні інтереси, а для того, щоб побороти олігархів. Як тільки в нашій країні зникнуть олігархи, Україна стане іншою.», — наголосив аграрій. «Рішення прийнятого немає. Є тривалий процес, який триває вже багато років. У розмові з асоціаціями ми зазначали, що рішення не може бути прийнятим без консенсусу, без обговорення. Є представники, які підуть на подальше обговорення з вами, це буде спільне рішення. Зрозуміло, що оскільки ми експортоорієнтована країна, у нас ціни на продукцію корелюються із світовими і ми конкуруємо на міжнародних ринках, відповідно, ціни на фактори виробництва мають бути світовими, а не вищими, бо у конкурентів умови однакові. Тому, за активну позицію, дякуємо, тому що це вияв громадянського суспільства. Ми ще раз підтверджуємо, що ваші представники постійно знаходяться в діалозі, і без узгодження з ними, тобто і без узгодження з вами, рішення прийматися не буде», — прокоментував Тарас Висоцький, заступник

міністра розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства України. «Введення квот на імпорту добрив загрожує монополізацією ринку олігархом Дмитром Фірташем, групі компаній OSTCHEM якого належать основні заводи із виробництва добрив. Це у свою чергу призведе до різкого стрибка цін на них і, як наслідок, великих збитків аграріїв», — йдеться у повідомленні. Також відзначається, що оскільки частина добрив у собівартості продукції рослинництва близько 30%, це загрожує і подорожчанням основних продуктів харчування, а також втратою експортних ринків через неможливість на них конкурувати. «Аграрії розцінюють введення квот на імпорту добрив як намагання коштом сільгоспвиробників модернізувати виробництво олігархів. І міністерство їм у цьому сприяє!», — відзначають у ВАР. Нагадаємо, 22 травня аграрії вже виходили на основні автомагістралі країни, аби заявити про свою незгоду із наміром Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства запровадити квоти на імпорту добрив в Україну.

Продовження. Початок стор.1

Остап ВЕРНИГОРА

Перед початком вишколу давні побратими фермерського руху встигають перекинутися кількома словами про ранньо-пізню нішнію весну. Відомий садовод, голова Межівської районної Асоціації фермерів Петро Ляхович робить невтішний висновок:

- Кісточкові – нуль, все вимерзло, яблук дуже мало. Телефонували колеги з Мелітополя, черешні трохи є, та не збиратимуть, немає сенсу. Постраждали сади і на Вінниччині, у Чернівецькій області, а компенсацію якусь вкрай важко оформити.

Два «сюрпризи» - і від природи, і від уряду – дійсно загато. Хтось згадує урядову «допомогу»:

У ДЕНЬ ГЕРОІВ УЧИЛИСЯ

- Що вони розказують? За 20 років роботи ні копійки не отримав! Все «Нашій рйбі» Косюка пішло!

Чути дотепний коментар недавньої прес-конференції «Зе» в Маріїнському парку Києва:

- З кожним роком все веселіше і веселіше. Зате тепер нам багаті політичний найкрутіший у світі, бо його очолює професійний клоун!

Лунає сміх. Пасічник Андрій Савченко зауважує:

- А такі правду казали раніше люди – то дуй бажко до Івана, 7 червня, одягте тебе, як пана! Такого холодного травня навіть бджо-

лярі з великим досвідом не припадають. Хто не давав бджолам мед, у того їх жменька лишлася.

Чути пораду ставного хлібороба:

- Оце вже стовідсотково переконався – до 3 травня сіяти соняшник не слід! Потім бур'ян зрівав, і одразу сія; соняк іде в ріст, а бур'яни відстають.

Його колега доповнює «наша робота – не те, що раз вивчив, і щороку повторює. Кожен новий сезон приносить свій сюрприз. Але щоразу отримуєш задоволення від того, що виростиш».

Підпад жилила і «апетити» прокурорів

Основною причиною проведення позачергового вишколу Фермерської Самооборони став жахливий злочин в ніч на 16 травня в селі Дмитрівка Новомосковського району, коли житловий будинок, де відпочивала велика хліборобська родина Сергія Приходька, підпалили нехоти. А вночі 12 травня згоріли дахи двох окремих складів ТОВ «Світано» у Петриківці. Вочевидь, палії ігнорують закон бумерангу, адже вчинене комуся зло обов'язково повернеться до свого джерела. А це явно покладається на бездіяльність наших правоохоронців. Хоча після резонансного свавілля, що трапилося 24 травня – гвалтування дівчини, катування її та чоловіка прямо у Кагарлицькому відділенні поліції – висновки пора робити не лише щодо керівництва МВС Кагарлика. Під час відставки уряду Олександра Гончарука президент України Володимир Зеленський заявив: «залишаю Арсена Авакова на посаді лише на півроку, під мою

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

відповідальність». Тож зухвалий кагарлицький злочин, проголошення «винних» у загибелі журналіста Павла Шеремета, вбивство словниками чоловіка на Львівщині влітку минулого року під час блокади російського вугілля, а ще молодого хлопця під час акції протесту аграріїв 17 грудня в Києві – то вже відповідальність і гарантія Конституції.

Перед вишколом голова АФЗУ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський розповів про сучасну ситуацію і завдання:

- Резонансний нічний підпад у Дмитрівці має бути якнайшвидше розслідуваний. Та замість цього прокуратура після завершення своєї вже розіслала по районах «листи пасти» - з вимогою повідомити про фермерські господарства, засновники яких померли. Торік такого не було, з цього приводу вже

у житло чи інше приміщення, незалежно від тяжкості шкоди, яку заподіюно тому, хто постає».

Ще тренер порадив бійцям мати з собою ніж, який би за визначеними параметрами не належав до холодної зброї. Тоді кримінальне провадження може бути відкрите лише за фактом його вимушеного застосування. Фермери і підприємці вчили прийому рукопашного бою, застосування різних пристроїв для оборони тощо.

«Концепція власної безпеки»

Таку назву мав вишкіл в інструктора Олександра, учасника АТО, його спочатку пройшла друга група бійців, потім перша. Концепція передбачає захист себе і близьких, майна і урожаю. Детально розглянули способи протидії нападникам, деблокування автомобіля.

- Сьогоднішня ситуація в Україні ускладнюється тим, що іде велика амністія, - повідомив інструктор. - Гошників, думушників, наркоти, в кого строки від 3 до 5 років, випускають. Раджу не їздити зі значними сумами готівки, а якщо доводиться, то мовчати про це, а з собою мати двох озброєних бійців у бронжилетах. Можете возити зареєстровану зброю в авто, лише не знімати її із запобіжника та не заганяти патрон в патронник. Коли топота іде на вас без зброї, краще вистріляти гумовою кулею найбільш нахабною під ноги або в туду. Ціліться в ногу, руку не раджу - не влучите. А коли перейдена «червона лінія» - у нападника є зброя, чи вас або ваш дім атакує група, мусите без роздумів стріляти на ураження. Ми на своїй землі, захищаємо своє. Тут як на війні - або ти, або тебе.

А як діяти, коли нападники поруч, а зброя – далеко? Один із підприємців розповів про події 4 травня. Вони із другом сиділи у дворі власного будинку, раптом через паркан летять 3 тіла, кидаються на них - грабіжники. Інструктор пояснив:

- Коли є змога, слід оборонятися лопатою, вилами тощо. Якщо грабіжники озброєні, спокійно тисніть на їхню жадібність. Дайте їм 100 гривень і скажіть, що сусід винен вам значну суму, коли йому зателефонувати, привезе. При цьому у вашій групі Самооборони має бути ключове слово, наприклад «швидко». Як дозволять зателефонувати, кажіть: «Друже, швидко поверни мені оті 20 тисяч гривень, що позичав, я вдома чи там-то». І побратим знайте - на вас напали 2 бандити з пістолетами. Він підіймає групу по тривозі на виїзд і викликає поліцію. Коли кажете «швидко вези 30 тисяч доларів», отже, напали троє з автоматами.

Наприкінці вишколу один із фермерів гірко зауважив: «Цілий рік трудився, у все вкладався, а раз лише отримувеш гроші. Борги роздаєш, податки заплаћиш, ще й на те, що залишилося, зирять хижим оком... Лише дружно, усі разом побороємо це зло». Отаман придніпровських фермерів А. Гайворонський закликав побратимів усі наступні суботи до живих присвятити вишколу. Щоб майстерно володіти зброєю, добре взаємодіяти в надзвичайних ситуаціях

Хочеш миру – готуйся до війни

Це латинське прислів'я фермери і підприємці втілюють 23 травня в життя. Вони розділилися на дві групи, і командир Фермерської Самооборони Дніпропетровської області Олександр Стещенко повів обидва леґіони в «бій» на визначені місця. Перший спочатку навчав майстер рукопашного бою Андрій. Оразу наголосив, що бігом, боксом та фізичними вправами слід займатися щодня вдома. Тут необхідно опанувати мінімум для бійця ближнього бою. Дуже велике значення має психологічна підготовка, треба вчитися долати страх, а паніка за жодних обставин неприпустима

- Ви маєте показати нападнику, що готові до всього, - повідомив інструктор. - А як тільки він застосував озброєння, то перестає бути людиною. Мусите хвацько користуватися власною зброєю, фінал таких сутичок залежить від уміння. Руки мають так звикнути до зброї, щоб в разі необхідності ви діяли автоматично. Зрозумійте, коли влада не може захистити народ, то люди мають право захищати себе самі. Вивчіть Кримінальний кодекс України, його статтю 36 «Необхідна оборона», п. 5 «не є перевищенням меж необхідної оборони і не має наслідком кримінальну відповідальність застосування зброї або будь-яких інших засобів чи предметів для захисту від нападу озброєної особи або нападу групи осіб, а також для відвернення протиправного насильницького вторгнення

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

На знімках: навчання Фермерської Самооборони і «Самозахисту підприємців» Січеславщини. Фото автора.

Перше із запланованих на літо навчань Фермерської Самооборони відбулося 6 червня в Новопавлівці Межівського району на базі СФГ «Кондратюк», де рік тому за досі не з'ясованих правоохоронцями обставин загинув засновник господарства Сергій Кондратюк. Загони Самооборони з Покровського, Васильківського, Петриківського, Новомосковського, Межівського, Дніпровського районів Січеславщини вивчали правила поведінки в разі несподіваного нападу, організацію дієвої відсічі рейдерам. Досвідчені інструктори Олександр та Андрій навчали фермерів правилам оборони себе і побратимів від ворожих дій, вмінно законно застосовувати зброю в конкретних ситуаціях. Підсумовуючи цей та численні вишколи попередніх чотирьох років, командир Фермерської Самооборони Дніпропетровської області Олександр Стещенко авторитетно заявив: «Краще нехай не лізуть до фермерів, бо відсіч ми будемо давати всім!»

На полях СФГ «Кондратюк»

Фермерській Самообороні та жителям Новопавлівки минулого літа довелося діяти вже по-справжньому, бо косовицю ріпаку рейдери блокували за допомогою... поліції. Рейдерство в агросекторі у нашій державі досі не вирване з корінням, як неперіть-чортополох, бо живиться допомогою злочинцям частини державних чиновників і, що найприкріше, правоохоронців. Того ж шостого червня міністр МВС Арсен Аваков у недалекому від Межової Павлограді заявив, що у Павлоградському відділі поліції замість захисту прав людей правоохоронці займалися злочинною діяльністю, фабрикуванням кримінальних справ, катуваннями людей тощо:

- Внутрішня безпека Національної поліції, ДБР та СБУ провели слідчі дії. Результат розслідування – співпраця правоохоронців з наркоторговцями та іншими злочинцями. З сьогоднішнього дня ми починаємо тотальне відпрацювання регіону. Йдеться не лише про Павлоградський відділ, але й про інші правоохоронні органи області.

Внаслідок слідчих дій сім осіб керівного складу Павлоградського відділу поліції взяли під варту за рішенням суду, відділ розформований. Якби так рішуче діяти щорозу в подібних ситуаціях, та коли б перевертні у погонях і мантиях, про яких часто йдеться і на шпальтах «Фермера Придніпров'я», отримували передбачене законом покарання, то рейдерство стало б неможливим. А поки що фермери мусять поклатися на власні сили. Після проведення новопавлівського вишколу

син полеглого фермера Іван Кондратюк заявив у соцмережі ФБ від імені родини:

- Висловлюємо подяку всім присутнім, а також тренерам, які вчать оборонятися в досить непростих ситуаціях, що пов'язані з рейдерством чи грабунком. Такі збори допомагають навчитися самозахисту, вистояти в тяжкій ситуації та дають підтримку. До Асоціації фермерів Дніпропетровської області приєдналося вже багато людей, але чим більше нас буде, тим краще! Тільки разом ми сильні!

Рейдери тиснуть на СФГ «Кондратюк» досі

Господарство тривалий час намагаються приборкати до рук рейдери, яким не вадить навіть кривавий хліб. Після загибелі батька юному Іванові Кондратюку вкрай нелегко було продовжити святу хліборобську справу батька. Бо уже в липні 2019 року на ФГ була здійснена потужна рейдерська атака. Державний реєстратор Вікторія Липчук в Донецькій області за документами сумнівного походження переоформила господарство на геть невідомою родині чоловіка, як договір купівлі-продажу. Червневим та липневим подіям передували візити хлопців спортивної статури та місцевих «еліт» з надокучливими пропозиціями продати господарство, позаяк навряд чи вдасться його втримати.

Та родина Кондратюків знайшла в собі сили не віддати на поталу знахобнім рейдерам нажите тяжко батьковою працею господарство. В серпні 2019 року через комісію Міністру були скасовані незаконні реєстраційні дії державного реєстратора, повернено актив його власникам –

родині Кондратюків. Значну допомогу у цьому надала Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області та юристи ГО «Бізнес – Варта», яку очолює Ольга Матвій.

А за півроку до трагедії, у грудні 2018-го, дружина Сергія Максимовича Інна Кондратюк, яка сприятла створенню Новопавлівської ОТГ і кілька років її очолювала, була несподівано звільнена з посади за рішенням сесії. Організатор змищення і захоплення будівлі сільської ради, місцевий підприємець Микола Гаврилов запевняв тоді усіх, що все зроблено законно, задля інтересів громади. Згодом він був призначений заступником голови Новопавлівської ОТГ, та як держчиновник не прагнув зберегти СФГ «Кондратюк», намагався скасувати оренду не витребуваних паїв сільради.

А його спроби змусити п'ятьох учасників АТО укладати договори оренди землі винятковот з його господарством стали навіть предметом розгляду комісії Дніпропетровської ОДА.

За повідомленням народної депутатки від «Голосу» Олександри Устінової у інтернеті виданні «Українська правда», Миколі Гаврилову прокуратура підписала підозру у справі, в якій задокументована та підтверджена доказами вимога хабара в сумі 800 тисяч гривень. Проте депутатка називає таку вимогу... вимушеною. Доволі дивне в

родині Кондратюків. Значну допомогу у цьому надала Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області та юристи ГО «Бізнес – Варта», яку очолює Ольга Матвій.

А за півроку до трагедії, у грудні 2018-го, дружина Сергія Максимовича Інна Кондратюк, яка сприятла створенню Новопавлівської ОТГ і кілька років її очолювала, була несподівано звільнена з посади за рішенням сесії. Організатор змищення і захоплення будівлі сільської ради, місцевий підприємець Микола Гаврилов запевняв тоді усіх, що все зроблено законно, задля інтересів громади. Згодом він був призначений заступником голови Новопавлівської ОТГ, та як держчиновник не прагнув зберегти СФГ «Кондратюк», намагався скасувати оренду не витребуваних паїв сільради.

А його спроби змусити п'ятьох учасників АТО укладати договори оренди землі винятковот з його господарством стали навіть предметом розгляду комісії Дніпропетровської ОДА.

За повідомленням народної депутатки від «Голосу» Олександри Устінової у інтернеті виданні «Українська правда», Миколі Гаврилову прокуратура підписала підозру у справі, в якій задокументована та підтверджена доказами вимога хабара в сумі 800 тисяч гривень. Проте депутатка називає таку вимогу... вимушеною. Доволі дивне в

родині Кондратюків. Значну допомогу у цьому надала Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області та юристи ГО «Бізнес – Варта», яку очолює Ольга Матвій.

А за півроку до трагедії, у грудні 2018-го, дружина Сергія Максимовича Інна Кондратюк, яка сприятла створенню Новопавлівської ОТГ і кілька років її очолювала, була несподівано звільнена з посади за рішенням сесії. Організатор змищення і захоплення будівлі сільської ради, місцевий підприємець Микола Гаврилов запевняв тоді усіх, що все зроблено законно, задля інтересів громади. Згодом він був призначений заступником голови Новопавлівської ОТГ, та як держчиновник не прагнув зберегти СФГ «Кондратюк», намагався скасувати оренду не витребуваних паїв сільради.

А його спроби змусити п'ятьох учасників АТО укладати договори оренди землі винятковот з його господарством стали навіть предметом розгляду комісії Дніпропетровської ОДА.

За повідомленням народної депутатки від «Голосу» Олександри Устінової у інтернеті виданні «Українська правда», Миколі Гаврилову прокуратура підписала підозру у справі, в якій задокументована та підтверджена доказами вимога хабара в сумі 800 тисяч гривень. Проте депутатка називає таку вимогу... вимушеною. Доволі дивне в

родині Кондратюків. Значну допомогу у цьому надала Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області та юристи ГО «Бізнес – Варта», яку очолює Ольга Матвій.

А за півроку до трагедії, у грудні 2018-го, дружина Сергія Максимовича Інна Кондратюк, яка сприятла створенню Новопавлівської ОТГ і кілька років її очолювала, була несподівано звільнена з посади за рішенням сесії. Організатор змищення і захоплення будівлі сільської ради, місцевий підприємець Микола Гаврилов запевняв тоді усіх, що все зроблено законно, задля інтересів громади. Згодом він був призначений заступником голови Новопавлівської ОТГ, та як держчиновник не прагнув зберегти СФГ «Кондратюк», намагався скасувати оренду не витребуваних паїв сільради

Право на самооборону

що можна робити, а що вважається перевищенням

Важливо знати

Що говорить закон про самооборону

Необхідна оборона, простими словами, це та міра самозахисту, яка буде прирівнюватись за шкодою з посяганням і, яка виключає в діях особи, що захищається, порушення. Так, це ті дії людини, які він здійснює при боротьбі зі злочинцем, намагаючись запобігти нападу, усунути загрозу. Така оборона існує в адміністративно-му та кримінальному праві, іншими словами, - виключає вину особи при здійсненні дій, що мають ознаки адміністративних і кримінальних правопорушень при самозахисті. Protocol звертає увагу, що між необхідною обороною в адміністративних справах і обороною в кримінальних діях, - є невелика різниця. Вона проявляється в нюансах самого значення і особливості перевищення меж необхідної самооборони. Детально про це нижче.

Статтю 19 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) передбачено, що дія, позначена знаками як адміністративне порушення, не буде ним, якщо воно відбувалося для захисту державного, громадського порядку, прав і свобод громадян, власності людей або встановленого порядку управління. Необхідно відзначити, що захищати в такому випадку, можна, як зазначено вище, не тільки себе і свої інтереси або своїх близьких, а майже все, що є законним. Отже, об'єктом захисту є гарантований законом порядок і інтереси. Дуже важливо, щоб при обороні заподіяння шкоди дорівнювало або було меншим тієї міри небезпеки, яка загрожує суспільству, людині, її правам, державі і встановленим порядкам. Якщо ж, така шкода явно не відповідає небезпеці - це буде перевищенням оборони, головним наслідком якої є настання відповідальності. Потрібно звернути увагу, що оборонятися і завдавати шкоди можна лише особі, яка здійснює загрозу, реально намагається або робить зазіхання на ваші інтереси. Якщо ж шкода заподіюється будь-кому іншому, тоді, такі дії не будуть охоплюватися необхідною обороною. Розділ VIII Кримінального кодексу (КК) встановлює перелік обставин, які виключають злочинність діяння. Серед них і необхідна оборона. Формально, під неї підпадає дія, яка хоча і має весь склад злочину, але скоєна за умови своєчасного захисту і не є злочином. Важливо відзначити, що кожна людина має право на оборону незалежно від того, була в неї можливість покликати на допомогу чи ні, чи могла вона уникнути небезпеки будь-яким іншим способом чи такої можливості не було.

На відміну від оборони в розумінні КУпАП, КК вказує чіткіші критерії, яких необхідно дотримуватися для правомірної самооборони.

Уявна оборона

Стаття 37 КК передбачає ще одну обставину, що виключає злочинність і звільняє від кримінальної відповідальності - уявна оборона. При ній, фактично, всі ті ж умови що і при необхідній обороні. Деякі, навіть, відносять таку обставину до підвиду необхідної оборони. Але, основною відмінністю є те, що можливе заподіяння загрози і небезпеки є тільки в уяві особи, що обороняється, і для такої уяви є всі підстави. Простими словами, що була така обстановка, при якій, кожен міг побачити небезпеку, коли не можна було зрозуміти що посягання не реальне. Наприклад, друзі вирішили розіграти одного з них, зробити сюрприз на день народження і одягли балаклави або будь-який інший незвичайний, на перший погляд, одяг, взяли ніж і почали погрожувати людині, потім спробували викрасти, роблячи все при цьому, щоб їх неможливо було впізнати. Людина на яку напали, злякалася і почав захищати себе, скориставшись своїм правом на самооборону і випадково когось сильно вдарила. Описана ситуація і буде вважатися уявною обороною, оскільки, людина не могла передбачити що це не справжня небезпека і що, насправді, жодної загрози немає. Але, все це, всі дрібниці і деталі необхідно доводити в суді, саме суддя вирішуватиме чи були реальні підстави для оборони і чи була така оборона прирівняна до нападу.

Перевищення самооборони:

Кожна людина має право на самооборону. Багато хто про це чув, хоча б, з фільмів або книг. Знати треба всім, оскільки, злочинці можуть напасти на будь-яку людину, його родину або на будинок. Ніхто від такого не захищений. Але, як потрібно діяти, щоб захиститися і, при цьому, не скоїти злочин або адміністративне порушення? Що ж це за необхідна оборона, коли і як її застосовувати? Що таке перевищення меж необхідної оборони? Який є закон про самооборону?

що це ТА як її уникнути

Всьому є межа, в тому числі, і діям під час необхідної оборони. Багатох цікавить де саме та межа дозволених дій і часто люди шукають в Інтернеті інформацію подібного роду: «перевищення самооборони стаття Україна» або «перевищення оборони, де межа» тощо. В цьому розділі Протокол детально розповість, як необхідно захищатися, щоб не було такого перевищення, і, відповідно, злочину в діях особи, що захищається. Відповідно до частини 3 статті 36 КК, перевищенням оборони вважається умисне заподіяння особі, яка посягає, тяжкої шкоди, що явно не відповідає небезпеці посягання або обставовці захисту. Як завжди, наводимо приклад: у м'язистого великого хлопця віком 35 років, молода дівчина без зброї намагається, йдучи по вулиці, щось вкрати, хлопець це помічає і починає сильно бити дівчину, завдаючи їй багато сильних ударів кулаками по голові. За такої ситуації є явна невідповідність захисту і нападу, оскільки, по-перше, нападник без рушниці, статура нападника, в порівнянні з особою, що захищається, слабкіша; і найважливіше, дівчина робила посягання на майно, а хлопець, який захищався, зробив посягання на здоров'я і, можливо навіть на життя, оскільки сильно бив по важливого органу - голові. Змінимо ситуацію, якщо та ж дівчина і той же хлопець, але надворі ніч і дівчина напала з ножом або просто тримає його в руках: в цьому випадку, можна довести, що обстановка захисту відповідає нападу, оскільки, вночі складно розглянути статуру нападника і, ключовий момент, - наявність ножа, оскільки це можна пояснювати як реальну загрозу для життя. Ще один приклад нерівності сил. Молода дівчина тендітної статури (вагою 47 кг) посварилася зі своїм хлопцем (вагою 100 кг) і під час сварки дала два ляпаса по обличчю хлопцеві. У такій ситуації хлопець не повинен застосовувати необхідну оборону, оскільки, реальна загроза здоров'ю або життю була відсутня, простими словами, хлопцеві треба було «перетерпіти» ці кілька «ударів» дівчини і не застосовувати силу, не бити у відповідь. Ось ще один досить цікавий приклад відповідності захисту і нападу. Жінка (віком близько 65 років) сиділа біля під'їзду на лавочці пізно ввечері. Поруч на цій же лавочці сів чоловік (великої статури, віком близько 30). Літня жінка почала думати, що чоловік сів не просто так, а з поганими намірами, простіше сказати щоб її згвалтувати і, тому, вирішила забризкати балончиком чоловікові очі. Питання: чи треба оборонятися чоловікові? І чи буде така оборона відповідати «нападу»? Звичайно ж, ні, та в цьому випадку жінка вчинила неправильно, але її дії не є реально небезпечними для життя. Також, з огляду на те, що чоловік молодий і сильний, бити літню жінку явно буде невідповідністю. Висновок: чоловікові треба або терпіти, або просто піти. В крайньому випадку, якщо все ж пошкодження здаються значними можна викликати поліцію. Тобто, необхідно аналізувати зняряддя злочину, вік і фізичні можливості нападника, місце злочину, спосіб нападу, напрямок ударів, механізм їх заподіяння, кількість нападників і інші обставини, що становлять обставини злочину. Другим моментом, якого обов'язково необхідно дотримуватися, щоб не було перевищення, є мотив, а саме правління захистити інтереси особи, держави, суспільні інтереси, життя, здоров'я або права особи, що обороняється, або іншої особи від суспільно небезпечного посягання.

У тому випадку, коли визначальним у поведінці особи було не запобігання нападу і захисту, а бажання завдати шкоди потерпілому (розправитися), такі дії за своїми ознаками не передбачають необхідної оборони, вони набувають протиправний характер і повинні розцінюватися на загальних підставах (важливість мотиву позначена в постанові Верховного суду від 19 березня 2020 року у справі №744 / 1307/18).

Наступним важливим правилом при необхідній обороні є своєчасність. Оборонятися можна або коли є реальна загроза заподіяння шкоди, або під час такого заподіяння. Якщо почати захищатися дуже рано або пізно, це не буде вважатися необхідною обороною. Наприклад, та ж вищеописана ситуація з дівчиною і хлопцем. Якщо дівчина йшла б просто за хлопцем, не дістаючи ніж або без нього, не скоювала напад на хлопця, а просто йшла довгий час за ним, а хлопець почав думати, що вона його переслідує з наміром вбити, обернувся до дівчини, напав на неї і сильно побив. В описаній ситуації, відсутня необхідна оборона, оскільки, реального посягання з боку дівчини не було і вагомих підстав про можливу загрозу - також немає. Може бути і запізніла оборона. Наприклад, хлопець побив іншого хлопця, який від ударів впав і лежав побитим деякий час; нападник вже почав йти і пройшов метрів сто або двісті, як, раптом, людина, яку побили, встала і почала наздоганяти того, хто її побив щоб «розправитися». В такому випадку, це вже буде не оборона, а помста, за що несуть відповідальність на загальних підставах.

Підсумуємо всі важливі правила, яких слід дотримуватися при застосуванні оборони, щоб не допустити її перевищення:

- відповідність обставовки захисту обставовці нападу;
- своєчасність захисту;
- мотив захиститися, а не заподіяти шкоду.

Винятки: коли при обороні можна все

Частина 5 статті 36 КК встановлює, що не є перевищенням необхідної оборони (незалежно від тяжкості заподіяної шкоди нападнику) дії з застосування вогнепальної зброї або будь-яких інших засобів і способів захисту при:

- напад озброєної людини;
- напад групи людей;
- насильницькому вторгненні в житло (тільки в такому випадку необхідно довести, що вторгнення в будинок дійсно було насильницьким).

Так, наприклад, якщо додому насильно увірвалися незнайомі люди і загрожують або роблять будь-які небезпечні діяння, то в такому випадку, буде ефективною і законною, навіть, самооборона за допомогою пневматичної зброї.

Відповідальність при перевищенні меж необхідної оборони

Що буде, якщо, наприклад, сталося перевищення норм самооборони з летальним результатом? Яка можлива відповідальність при перевищенні оборони і в яких випадках?

Частиною 3 статті 36 КК встановлено, що кримінальна відповідальність за перевищення необхідної оборони можлива тільки при здійсненні наступних злочинів:

- 1) передбачене статтею 118 КК (умисне вбивство) - покарання у вигляді виправних робіт на термін до двох років або обмеження волі на термін до трьох років, або позбавлення волі на термін до двох років;
 - 2) передбачене статтею 124 КК (умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень) - покарання у вигляді громадських робіт на термін від ста п'ятдесяти до двохсот со-рока годин або виправних робіт на термін до двох років, або арешту на термін до шести місяців, або обмеження волі на термін до двох років.
- Protocol звертає увагу, що якщо перевищення необхідної оборони скоєно в стані душевного хвилювання і це доведено в суді, то людина не несе кримінальної відповідальності (частина 4 статті 36 КК).

Юридичний ресурс «Протокол».

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

На порі, на часі Лікуємо огірки

Одна з найпопулярніших нині проблем: з якихось причин сохне і жовтіє огіркове бадилля. В результаті вирощені з турботою і увагою рослини перестають плодоносити. Щоб захистити свій урожай і запобігти цій біді, потрібно знати причини таких явищ.

Винуватиця пожовтіння — попелиця

Попелиця — одна з головних причин пожовтіння огіркового бадилля. Подивіться на зворотний бік листя — це улюблене місце дислокації попелиці. Вона живиться соком, в результаті рослині не вистачає вологи і вона починає засихати. Що робити? Можна скористатися препаратами Фітоверм і Агровертин (обробку цими препаратами проводять не пізніше ніж за два дні до збирання врожаю), обприскати народними засобами типу настою часнику, червоного перцю і т. д.

Друга небезпека — несправжня борошниста роса

Несправжня борошниста роса — це той же пероноспороз. Уражена пероноспорозом рослина гине всього за кілька днів.

Що робити? Для профілактики пероноспорозу можна використовувати протигрибкові препарати, які додатково живлять коріння рослин (наприклад, Фітоспорин).

Коли винне сонце

Причиною засихання бадилля може стати і дія прямих сонячних променів. Тому вирощувати огірки бажано або в теплицях, або в тіні дерев, намагаючись забезпечувати їм високу вологість повітря і ґрунту. При поливі огірків ніколи не використовуйте проточну воду зі шланга. Вода обов'язково повинна бути теплою відстоюною.

Дайте огірку калорійне харчування

Щоб отримати гідний урожай хрустких

огірочків, не забувайте регулярно їх підгодовувати. Найкраще підживлення — свіжий коров'як або гній, бо вуглекислота огіркам просто необхідна. Час від часу обприскуйте огіркове бадилля блідо-рожевим розчином марганцю. Щоб огірки росли міцними і здоровими, необхідна сівозмінна: щорічно міняйте місце посадки огірків, намагаючись повертатися на те саме місце через три-чотири роки. Після збирання врожаю все бадилля необхідно вирвати з ґрунту і спалити.

Секретний розчин з натуральних засобів

Обприскування потрібно проводити через кожні 10 днів.

Огірки, на жаль, сильно схильні до хвороб і борошнистої роси, що не сприятливо позначається на врожаї. А ми зовсім не готові віддавати наші смачні огірки і ризикувати урожаем.

Тому приготуємо розчин, який врятує огірки від всіх хвороб і так само підгодує, наповнивши ґрунт поживними речовинами. Більше того, розчин робимо з того, що є у нас вдома, а це значить, що такий розчин потребує мінімум грошових вкладень. На відро води нам знадобиться 30 крапель йоду, потрібно скористатися піпеткою. Додати 20 г тертого господарського мила, додати один літр не жирного молока. Все це ретельно перемішати. Обприскування потрібно проводити через кожні 10 днів.

10 фактів про полуницю

Червень — час соковитих, стиглих темних ягід полуниці. Про те, наскільки ця ягода смачна, ви знаєте не з чуток. Про десять інших достоїнств розповімо вам ми — зі слів вчених і нутріцевтів.

Полуниця покращує пам'ять

За останніми дослідженнями вживання полуниці уповільнює процеси старіння мозку, а отже, продовжує його функціональне життя, дозволяючи нам якомога довше залишатися при здоровому глузді і міцній пам'яті. Цікаве також дослідження, яке доводить, що щоденне вживання полуниці покращує короточасну пам'ять. Ці дані важливі у світлі того, що погіршення здібностей до запам'ятовування недавніх подій, пов'язують з початком розвитку хвороби Альцгеймера.

Полуниця покращує зір

Стиглі червоні ягоди полуниці хороші не тільки для пам'яті, але і для зору. Численні дослідження підтверджують, що щоденне вживання полуниці запобігає розвитку макулярної дегенерації сітківки ока, катаракти, сухості ока, прогресуючої сліпоти, а також інших проблем, пов'язаних з віковими змінами тканин. Унікальний біохімічний склад ягід дозволяє не тільки запобігати появі багатьох хвороб, що ведуть до порушення зору, але також сприяє прогресивному лікуванню вже наявних недуг.

Полуниця багата антиоксидантами

Для початку нагадаємо, що таке антиоксиданти. Антиокислювачі або консерванти, як їх ще називають, це речовини, що перешкоджають руйнівній дії активного кисню на клітини організму. Антиоксиданти захищають організм від передчасного старіння і серйозних захворювань. Вчені відзначають, що полуниця містить велику кількість фенольних сполук — біофлавоноїдів, які мають антиоксидантні властивості. Доведено, що щоденне вживання полуниці підвищує здатність організму чинити опір впливу вільних радикалів.

Однак варто врахувати один значний нюанс: не вся полуниця однаково корисна. Яскраві, червоні, з білими «попками» ягоди краще відкласти на варення, в них антиоксидантних речовин в рази менше, ніж у їх бордових, майже чорних побратимів. В даному випадку колір має величезне значення: чим темніше ягода, тим корисніша.

Полуниця — джерело елаговой кислоти

Елагова кислота — регулятор клітинного циклу, і найчастіше вона зустрічається в екстрактах фруктів, горіхів і ягід. Речовина отримала популярність завдяки здатності зупиняти мутацію ракових клітин. Серед всіх продуктів за вмістом елаговой кислоти полуниця займає почесне третє місце. Крім того, що речовина здатна пригнічувати пухлинні процеси, вона також допомагає боротися з вільними радикалами, має протизапальний ефект, позитивно впливає на кровотворні процеси, а також зміцнює імунітет, захищаючи його від зовнішніх нападів.

Полуниця — багате джерело вітаміну С

Прийнято вважати, що головні джерела вітаміну С або аскорбінової кислоти — це лимони, апельсини і, на крайній випадок, часник. Між тим, полуниця набагато більш надійне джерело цієї речовини: в жменці цих ягід міститься більше вітаміну С, ніж в одному апельсині. Правда, варто враховувати, що похвалитися таким багатством можуть тільки темні стиглі, вирощені під яскравим сонцем, а не в парнику клубничини. Цікаво, що в замороженій полуниці цей вітамін збережеться практично в тій же кількості, що і в свіжій. А ось на джеми і варення сподіватися не доводиться — висока температура руйнує вітамін, і в солодкому доповненні до чаю корисних речовин не залишається.

Полуниця як профілактика раку

Сьогодні щорічно проводяться сотні досліджень, спрямованих на вивчення раку і методів його профілактики. Деякі з них показують, що регулярне вживання низки певних продуктів допомагає зменшити шанси розвитку онкозахворювань. Можна помітити, що в цьому списку прописалася полуниця. Завдяки високій концентрації вітаміну С, елаговой кислоти, антоціана, кемферола та інших корисних речовин ця ягода може запобігати розвиток деяких форм раку. Серед недавніх досліджень, що підтверджують таку властивість полуниці, робота Центру з вивчення раку Університету Огайо.

Полуниця корисна для фігури

По-перше, солодка ягода низькокалорійна. На 100 грамів припадає всього лише 33 калорії, які, до речі, спалюються за якихось там кілька хвилин

Здоровенькі були!

активного бігу. По-друге, вона має низький глікемічний індекс, а отже, запобігає накопиченню жирів. По-третє, містить речовини, які сприяють спалюванню жирів. За деякими даними, ефективність обраної дієти підвищується на 24% у тих, хто включав у неї щоденне вживання полуниці. За такий ефект дякувати варто антоціан, який містить ягода. Так що сумніви відкидаємо і налягаємо на полуницю.

Полуниця нормалізує рівень цукру в крові

Полуниця — одна з тих солодких ягід, які можна їсти діабетикам. Завдяки своєму унікальному у всіх відношеннях складу, а також високому рівню вмісту фітонутрієнтів вона не сприяє різкому підвищенню рівня цукру в крові, а також уповільнює процес абсорбції цукрів. 3-за цього її також рекомендують вживати людям, у яких високий ризик захворювання на діабет.

Полуниця корисна для серця

Доведено: ці червоні ягоди знижують ризик виникнення і розвитку численних серцево-судинних захворювань. Як ми вже зазначали, полуниця багата різними вітамінами і антиоксидантами, але в даному випадку набагато важливіше, що в стиглих ягодах також виявлені запаси магнію і калію. Останні відіграють важливу роль в нормалізації кров'яного тиску, а також запобігання застою рідини, який призводить до набряків як помітних зовні, так і тих, які можуть утворюватися в внутрішніх органах.

Полуниця показана алергікам

Дивно, але така спірна на перший погляд ягода саме те, що рекомендовано людям, що страждають від різних видів алергій. Здавалося би, стиглі, ароматні, з яскравим смаком ягоди треба б тримати подалі від людей з подібними проблемами. Але через свій унікальний біохімічний склад полуниця пригнічує запальні процеси і певні біохімічні реакції, пов'язані з проявом алергії. До всього іншого полуниця показана майбутнім мамам. Дослідження показують, що якщо жінка вживала полуницю під час вагітності, ризик розвитку алергії на неї у дитини буде мінімальним.

Обласна щотижнева газета
 «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
 Свідцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
 ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
 ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
 Голова редакційної ради
 Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
 Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
 786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
 e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
 www.farmer.dp.ua
 www.facebook.com/farmer.dp.ua
 Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
 69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
 Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
 Зам. № 2083915 Тираж 10558.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
 Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
 Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
 Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
 Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
 Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
 ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює
 Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
 Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Микола ШАРІЙ

Солошинський ШАНС

В ОДНОМУ зі своїх інтерв'ю Павло Загребельний сказав: «Це козацьке село. Було воно на кордоні земель Війська Запорозького та царської імперії. І на цьому кордоні зібралися люди, що втікали як з одного, так і з другого боку. Це було гігантське село, тягнулося воно п'ятнадцять кілометрів уздовж Дніпра. І населяло його десять тисяч людей. У селі майже не повторювалися прізвища. Це свідчило про те, що люди туди збігалися. А коли люди збігаються, то вони, як правило, незалежні. Бо кожен із них утік - хто від пана, хто від хама, хто від переслідування, хто від неправди... Серед таких людей я народився і виріс, пережив колективізацію, голод 33-го року. Ці люди дуже бідували, але в душах їх була незалежність. Це, очевидно, передалося і мені».

Значна частка Солошиного пішла під воду під час спорудження водосховищ по руслу Дніпра. Та не канула в Лету козацька незалежність. Нашадки своїх дідів-прадідів не прогиналися і не прогинаються під тягарем історичних реалій та життєвих обставин.

Зо двадцять років тому молоді солошинці Володимир Струк та Олександр Ткаченко, об'єднавши зусилля, взяли підняти на спустошенні, вважай, землях фермерське господарство з обнадійливо-символічною назвою «Шанс».

Старожил Солошиного Михайло Задорожний, котрий підтримував хлопців словом і ділом, чим міг, як, зрештою, і чимало інших представників старшого покоління селян, згадує:

- Були й недоброзичливці. Видіють бувало «колишні» зі штату керівного до поля, де йде робота, піднімуться на пагорбок і споглядають, що ж у тих «шмаркачів» вийде...

Вийшло. Нині ФГ «Шанс» орендує у 400 жителів Солошиного та довколишніх сіл тисячу шістсот гектарів землі. Дає їй лад, сплачуючи власникам паю оренду у грошовій формі і натурі. Причому обліковує свою продукцію для пайовиків за собівартістю! І сьогодні Володимир та Олександр залежать тільки самі від себе, залежать від працелюбності та сумлінності своїх земляків.

Свої серед своїх

«Іноді мені здається, що я досі живу там, у селі, а сюди (Київ - Авт.) тільки навідоуюся час від часу», - зізнається академік Петру Карпаль, головний герой роману «Розгін», прообразом якого був сам автор - Павло Загребельний. Затоплене у 1961 році поселення у теперішньому Солошиному називають Старим селом. Павло Архипович усе життя линує душею до своєї малої батьківщини, прагнучи спілкування зі своїми земляками. Нині живуть і трудяться в Солошиному діти та онуки тих, кого він знав, тих,

чий образи вивів у вже згаданому «Розгоні» й особливо ж у романі «Тисячолітній Миколай». Щось, як мені здається, у солошинців є своє, особливе, відмітне... На мехдворі ФГ «Шанс» автора цих рядків вразив блиск ретельно пофарбованих тракторів, збиральних агрегатів, причіпних знарядь. «Хизувався» свіжими боками і старенький «ХТЗ» - технічний первісток фермерського господарства, який ще багато років не «лінувався» бігати в поле. Та це не все! Усі трактори, комбайни, у тому числі радянського та українського виробництва, оснащені кондиціонерами. Встановили їх своїми руками солошинські механізатори.

- Колектив у нас підібрався, можна сказати, елітний, - каже Володимир Струк. - Прийшли, дякувати Богу, найкращі. Умільці. Тепер кожен на своєму місці.

Звісно, порядок та сумлінне ставлення до своїх обов'язків - щоденна норма і для самих фермерів - Струка і Ткаченка. Довіра і взаєморозуміння допомагають долати труднощі та всілякі перешкоди. На Солошині відбитком лягла вся виснажлива історія українського села - все гріховне двадцяте сторіччя з колективізацією, голодомором, війнами, волюнтаризмом. Немає у селі помпезних надсучасних будинків, немає модних нині закладів для розваг. Будинки селян невеликі, які завше зводили в колючих од вітру придніпровських степах, проте акуратні, зі світлимй виконаннями. Для Солошиного ФГ «Шанс» - одне з основних бюджетотворюючих господарств. А значить, його надія, шанс на краще завтра. У господарстві - кілька десятків постійно працюючих, а це прибутковий податок, надходження до місцевого бюджету, плюс плата за землю. Мабуть, обсяги цієї соціальної місії зростатимуть. Дуже б цього хотілося солошинцям і жителям сіл, де фермери орендують землю. Проте далеко не все залежить від невтомного тандему Струка-Ткаченка. На жаль, проблеми «низини», як ще можна назвати село, бо нижче в Україні не стоїть ніхто у соціальній ієрархії, часто-густо народжуються на високих столичних пагорбах. А звідти, щоб добре все бачити, потрібно бути хоч трішечки Павлом Загребельним.

Рідна земля весь час щемом відгукувалася в серці великого письменника. В якомусь інтерв'ю він зізнався: «Мені й зараз сняться ті стежки з дитинства, згадуються. Найдорожчі спогади, хоч скільки було потім подій, припадають на перші шістнадцять років життя. У всіх творах - моє село, навіть прізвища вибираю для своїх героїв наші, солошинські...» Довгу-предовгу, глиняну, але на кам'яному підмурку, приховану широкою старосвітською призьбою хату, як писав сам Павло Архипович, хату його дитинства втопило в своїх хвилях Дніпродзержинське водосховище.

М И з потомстним солошинцем Михайлом Задорожним зустрінаємось перед білим цегляним будиночком, зведеним ще батьком Павла Загребельного на початку шістдесятих років. Сюди юний Павло приїздив, коли подався у світи за наукою, і пізніше - коли вже став знаменитим письменником. Сам і з дружиною Еллою Михайлівною та дітьми - старшою Маринкою і меншим Михайликом. Із воріт нам навстріч виходить невисокого зросту жіночка. Знайомимось. Людмила Власенко - онучка мачухи Павла - Параски Нескороної, котра теж, як і рідна його мама, померла рано. Заходимо до двору в обрамленні сучасного еврозабору. Око вабить чистота і охайність. Обкопані та побілені молоді деревця, що вже «не бачили» Павла Архиповича. Свіжопофарбований ганок. На тильній стороні будинку розкішно височіє

мениті окуляри Павла Загребельного, чашка, з якої він любив пити чай. А ось - стілець, рушники з батьківської хати, дерев'яні ночви, в яких купали малого Павла. А ще робота місцевої умільці Марії Діжі - вишитий портрет Загребельного. І справжній скарб - кахля з гробниці Роксолани - героїні найвідомішого твору письменника. Павло Архипович беріг глибоко у своєму серці рідну землю. А нині земляки свято бережуть і шанують пам'ять про того, кому завдячує своєю славою звичайне українське село - Солошине, пам'ять про все, що було колись було дуже дорогим для Павла Загребельного. Саме рідна земля подарувала йому хист карбувати своє Слово в історії, сіяти в своїх нетлінних творах людяність, яка, віритися, проросте добром не в одному прийдешньому поколінні.

«У всіх творах - моє село, навіть прізвища вибираю для своїх геро-

про рідне село, батьківську любов, дитинство у виконанні художніх колективів - ансамблю «Берегиня» Озерянської середньої школи, котру колись закінчував юний Павло, аматорів Кобеляцького районного центру культури та дозвілля, Солошинського будинку культури.

Творчий спадок Павла Загребельного - це значний внесок у світову літературу, його читали і читають у багатьох країнах зарубіжжя. Своім іменем він уславив усю Україну і, звичайно ж, своє козацьке село Солошине.

«Це було село з мрій...»

Цитую далі слова Павла Архиповича: «...належить до тих рідкісних в Україні сіл, в якому можеш прожити все життя і так до кінця не знатимеш усього. Не зможеш охопити цього дивовижного світу, з його травами, вітрами, барвами дня і ночі, з людським гомоном...»

На знімках: солошинські фермери - Олександр Ткаченко та Володимир Струк; школа в с.Озера, яку Павло закінчив у 1941 році, у музеї-світлиці письменника.

смагдодова смерека. Звідки вона тут? «Це мій кум, Андрій Іванович Ковальський, працюючи колгоспним водієм, - каже Михайло Задорожний, - привіз два саджанці з Карпат років зо тридцять п'ять тому. Один посадив у себе вдома, другий - тут. У Ковальського буревій зламав смереку, а ця красуня, як бачите, вистояла».

Вистояла, напевно, під захистом самого Павла Архиповича. Та й саме батькове обійстя збереглося й розчепурило завдяки рукам добрих людей. Малий Павло рано залишився без материнської ласки. Тому особливо теплі стосунки у нього завжди були з батьком. Батько для Павла був УСЕ! Архип Панасович працював у Солошиному комірником. Старожили згадують, що «при ньому з комори не крали, хоч двері особливо й не замикалися» Поважали люди старого Загребельного. ...Ми вдивляємось в світлицю, що на стіні музейного куточку в Солошинській школі. Тут - рідня Загребельних, сусіди, односельці. На передньому плані - Архип Загребельний. - Літні солошинці пам'ятають похорон Архипа Панасовича, - розповідає заступник директора школи Віра Свириденко. - Людей було дуже багато як для невеличкого села. Про це пише і сам Павло Архипович. Щеливо-емоційна сцена в розділі «Персоносфера» роману «Розгін» вражала не одного шанувальника творчості Загребельного. «Тисячний натовп» чекає на сина Андрія Карналя (образ списаний з Архипа Загребельного), котрий має приїхати на похорони батька, поки ще не почало заходити сонце. І так було насправді: Павло Загребельний, прилетівши із симпозіуму з Франції, примчавши на авто зі столиці, надзгодив похоронну процесію, коли вже вечоріло. Встиг, попрощався з батьком. Солошинська школа по крихтах збирала експонати в музейний куточок свого знаменитого земляка. (До слова, в школі чудовий краєзнавчий музей, експозиція якого поповнюється з 1968 року). Викладачі їздили в Конче-Заступ, що під Києвом, де мешкав Павло Архипович, де потім жила його дружина Елла Михайлівна, і привезли звідти побутові речі письменника. Справжні раритети. І ось перед нами - авторучка, зна-

їв наші, солошинські...», - сказав в одному зі своїх інтерв'ю Павло Загребельний. Герой України, видатний класик української літератури.

Біля батьківської хати-садиби

«Невже над нами тяжіє місце народження», - дивувався головний герой роману «Розгін» Петро Карналь, «двійник» автора - Павла Загребельного. Авторів ж цих рядків випала чудова нагода побувати наприкінці літа, саме 25 серпня, у день народження Павла Загребельного, на святі села. Тоді у цей, Павлів, день, багато жителів села Солошиного, незважаючи на пекуче сонце, прийшли до батьківської хати-садиби великого письменника. Вклонитися його світлій пам'яті, стати свідками події, значущої для всієї України. Ось на цьому обійсті, де на початку шістдесятих Архип Загребельний разом зі своїм сином Павлом заклали перші цеглини у підмурок майбутнього будинку.

Як і повелось тоді по всьому Солошиному, тут мало продовжуватись нове життя. Нове - після вселенської трагедії для солошинців. Адже так зване Старе село лежало на кручах Дніпра, тут була і хата дитинства Павла Загребельного. Старе село поглинуло в своїх хвилях Дніпродзержинське водосховище. А нащадки козацького роду, до яких належали і Загребельні, переселялись до щойно збудованої хати за кілька кілометрів від обжитого місця. Йшли незалежні і незалежні. «Ці люди дуже бідували, але в душах їх була незалежність. Це очевидно, передалося і мені», - зауважив письменник.

Павло Архипович разом із дружиною Еллою Михайлівною, сином і донькою при найпершій нагоді навідувались до нової садиби. А потім за будиночком дбайливо доглядало подружжя лікарів із Дніпропетровська, нині Дніпра - Людмила та Михайло Власенки, родичі другої дружини старшого Загребельного. У світлиці на стіні - фотопортрет письменника, обрамлений рушником, на столі - шеститомне зібрання творів, подароване Павлом Архиповичем для батьківської хати. ...Наче щирою душею великого земляка линули в той день вулицями малої батьківщини пісні

Веселим гомоном солошинців наповнившись майданчик біля місцевого будинку культури та довколишній опатний парк у другій половині тієї серпневої суботи. Село барвисто святкувало свій день. А перед цим кожен бажаючий міг відвідати краєзнавчий музей у Солошинській середній школі. Дуже багатий на експонати - від кам'яного віку до часів недавніх. А також побувати у світлиці, тепер уже музеї-світлиці письменника-земляка. Доторкнутися до духовних витоків його многотрудного та плідного життя, що зберігаються в речах письменника, його книгах. Нинішнє покоління живе в інший час, відмітний від того лихоліття, що лягло в основу багатьох творів письменника. Та ще недавно в Солошиному не до танців було та веселощів.

- У мареві вогнів,
У крилах птиці з Дніпра
В Солошинині моє
Прийшла нова пора.
Без радості, без сліз,
на вибоях невдач
Скритись державний
Віз - надією живем.

Так написав про надію на краще солошинський поет за покликанням, краєзнавець, чоловік із великим життєвим та трудовим досвідом згаданий нами Михайло Задорожний ще у 1998 році. Коли ж у Солошиному, що називається, догосподарювалися до ручки, Михайло Іванович вийшов рішуче зі своїм паєм з колгоспу, хоч був прихильником колгоспної системи, бо «гуртом легше працювати». За ним пішли інші. Саме на зламі двох століть зародилось фермерське господарство «Шанс», засноване солошинцями Володимиром Струком та Олександром Ткаченко, яке з часом стало опором села. Виробничою, соціальною. З колективним духом своєї роботи по суті.

Михайло Задорожний часто перечитує твори свого відомого на весь світ земляка, черпаючи з глибин цілющої наснаги слова. І тоді на папір лягають ці рядки:

Не вмер письменник!
У тихий час приліг,
Здається, на хвилину...
Павло живе,
Тут - поміж нас,
В романах,
Праці і світлинах!

Полтавська область.